

**Σύντομα Βιογραφικά Ομιλητών/ομιλήτριας Ημερίδας
«Πρόσφυγες από την Ελλάδα στη Μέση Ανατολή στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο», 24
Νοεμβρίου, Ιστορικό Αρχείο ΕΚΠΑ, Σκουφά 45, Αθήνα.**

Ιστορικό Αρχείο ΕΚΠΑ
(Σκουφά 45, Αθήνα)
Σάββατο 24 Νοεμβρίου 2018

Η ημερίδα πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεταδιδακτορικής έρευνας «Πρόσφυγες από την Ελλάδα και τα Δωδεκάνησα στην Τουρκία κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου (1941 – 1944)» του Δρ. Αλέξανδρου Λάμπρου, που χρηματοδοτεί το **Κέντρο Έρευνας για τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες** για το έτος 2018 με την υποστήριξη του **Κοινοφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Σ. Λάτση**.

Η Καρίνα Λάμψα γεννήθηκε στην Αθήνα. Τελείωσε την Ecole Internationale de Genève και σπούδασε Ιστορία και Κοινωνικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Paris I-Σορβόννη. Δημοσιογράφος ειδικευμένη στο διπλωματικό ρεπορτάζ, εργάστηκε σε πολλές εφημερίδες και περιοδικά. Έγραψε, μαζί με τον Ιακώβ Σιμπή, τα βιβλία: *Η Ζωή απ' την Αρχή- Η Μετανάστευση των Ελλήνων Εβραίων στην Παλαιστίνη, 1945-1948*), εκδ. Αλεξάνδρεια, 2010, και *Η Διάσωση- Η σιωπή του κόσμου, η αντίσταση στα γκέτο και τα στρατόπεδα, οι Έλληνες Εβραίοι στα χρόνια της Κατοχής*, εκδ. Καπόν, 2012. Με τον Ι. Σιμπή δημοσίευσαν επίσης την συλλογή διηγημάτων *Η Ωραία Ζωή της Κλάρα Σιάτο, και άλλες σαλονικιώτικες ιστορίες*, εκδ. Καπόν, 2014. Έχει μεταφράσει πολλά βιβλία, μεταξύ των οποίων: *Δοκίμια για τον Θάνατο στη Δύση*, του Philippe Ariès, *Γράμματα στον Κάστορα* (Jean-Paul Sartre), *Η Γη της Διπλής Επαγγελίας* (Emile Habibi & Yoram Kaniuk), *Πριν* (Βασίλης Αλεξάκης), *Απομνημονεύματα* (Serge & Béate Klarsfeld), *Φόβος* (Dirk Kurbjuweit), *Ο Καπνοπώλης* (Robert Seethaler), *Οι Δολοφόνοι της Μνήμης* (Πιέρ Βιντάλ-Νακέ). Για το βιβλίο *Νομίζω την έλεγαν Έστερ*, της Katja Petrowskaja, το οποίο μετέφρασε μαζί με την Παυλίνα Δηράνη (εκδ. Καπόν), τιμήθηκε με το Βραβείο Μετάφρασης Γερμανόφωνης Λογοτεχνίας του Ινστιτούτου Γκαίτε, 2015.

Ο Γιάννης Μακριδάκης γεννήθηκε το 1971 στη Χίο και σπούδασε μαθηματικά. Από το 1997, όταν ίδρυσε το Κέντρο Χιακών Μελετών με σκοπό την έρευνα, αρχειοθέτηση, και διάδοση των τεκμηρίων της Χίου έως το 2011, οργάνωνε τα ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα, επιμελήθηκε τις εκδόσεις και διηύθυνε το τριμηνιαίο περιοδικό του Κέντρου “Πελινναίο”. Κατόπιν μετακόμισε για μόνιμη διαμονή στην Βολισσό της ΒΔ Χίου και στράφηκε στη φυσική καλλιέργεια της γης. Ίδρυσε το Απλεπιστήμιο Βολισσού, μέσα από το οποίο διοργανώνει σεμινάρια φυσικής καλλιέργειας και πολιτικής στάσης ζωής με γνώμονα τον αντικαταναλωτισμό, την αποανάπτυξη και την πορεία της ανθρωπότητας προς την μετακαταναλωτική εποχή. Επίσης δημιούργησε το Σπίτι της Λογοτεχνίας στη Βολισσό και διοργανώνει λογοτεχνικά εργαστήρια στη Χίο, στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις. Πολιτικά και φιλοσοφικά του κείμενα έχουν δημοσιευτεί στο διεθνή τύπο, έντυπο και ηλεκτρονικό στα γαλλικά, ισπανικά, ολλανδικά, σουηδικά, γερμανικά, αγγλικά. (<http://yiannismakridakis.gr/>)

Ο Δημήτρης Θρασυβούλου είναι πτυχιούχος πολιτικών επιστημών της Παντείου και πτυχιούχος νέας ελληνικής φιλολογίας του ΕΚΠΑ. Το 2011 υποστήριξε τη διδακτορική του διατριβή, η οποία εκπονήθηκε υπό την επίβλεψη του καθηγητή Νίκου Κοταρίδη, στο τμήμα

Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου με τίτλο «Τοπικές κοινωνίες και πολιτικές συγκρούσεις. Ο Εμφύλιος πόλεμος στη Σάμο 1947 – 1949». Σήμερα είναι μεταδιδάκτορας ερευνητής στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Παντείου. Εργάζεται ως φιλόλογος καθηγητής στη Β/βάθμια εκπαίδευση στη Σάμο.

Ο Γεώργιος Νιάρχος σπούδασε θεολογία στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (1997) και μετά συνέχισε τις σπουδές του στο University of Bradford (MA in East European Studies - 1999). Ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή στο London School of Economics and Political Science - LSE (2005). Έχει εργαστεί σε ερευνητικά προγράμματα για το Ελληνικό Παρατηρητήριο – LSE, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Είναι συγγραφέας των βιβλίων *Δημήτριος Γούναρης*, Πάτρα: Εκδόσεις Πελοπόννησος, 2018 και *Οι Τελευταίοι Οθωμανοί. Η μουσουλμανική μειονότητα της Δυτικής Θράκης, 1940-1949* (μαζί με τους Κ. Featherstone, Δ. Παπαδημητρίου και Α. Μαμαρέλη, Αθήνα: Αλεξάνδρεια, 2013 (μετάφραση της αγγλικής έκδοσης του 2011, Palgrave/Macmillan). Έχει πραγματοποιήσει σειρά ομιλιών σε διεθνή συνέδρια σχετικά με τις μειονότητες και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στη νεώτερη ελληνική ιστορία, στην ιστορία των Βαλκανίων, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και στις μειονότητες. Σήμερα εργάζεται ως εκπαιδευτικός στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Ο Γιάννης Μούτσης γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε ιστορία στο τμήμα Ιστορίας και Εθνολογίας του ΔΠΘ. Έκανε το μεταπτυχιακό του με θέμα στη σύγχρονη Τουρκία στο SOAS και από το ίδιο πανεπιστήμιο απέκτησε διδακτορικό με θέμα την ιστορία της Τουρκοκυπριακής κοινότητας κατά τη διάρκεια της αγγλοκρατίας. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην σύγχρονη τουρκική και κυπριακή ιστορία, ιστορία της σύγχρονης Μέσης Ανατολής και τον ρόλο του τύπου.

Ο Αλέξανδρος Λάμπρου σπούδασε ανθρωπολογία και ιστορία (Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης), σύγχρονη ιστορία της Μέσης Ανατολής (Πανεπιστήμιο Manchester), και τουρκική ιστορία (Πανεπιστήμιο Leiden). Διδάσκει σύγχρονη τουρκική ιστορία στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου, δίδαξε σύγχρονη ελληνική ιστορία και συγκριτική ελληνο-τουρκική ιστορία στη σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αγκύρας και σύγχρονη τουρκική ιστορία στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στη μελέτη της κοινωνικής ιστορίας σε Ελλάδα και Τουρκία, στις σχέσεις κοινωνίας-κράτους, και στο κεμαλικό πρόγραμμα κοινωνικής μηχανικής.